

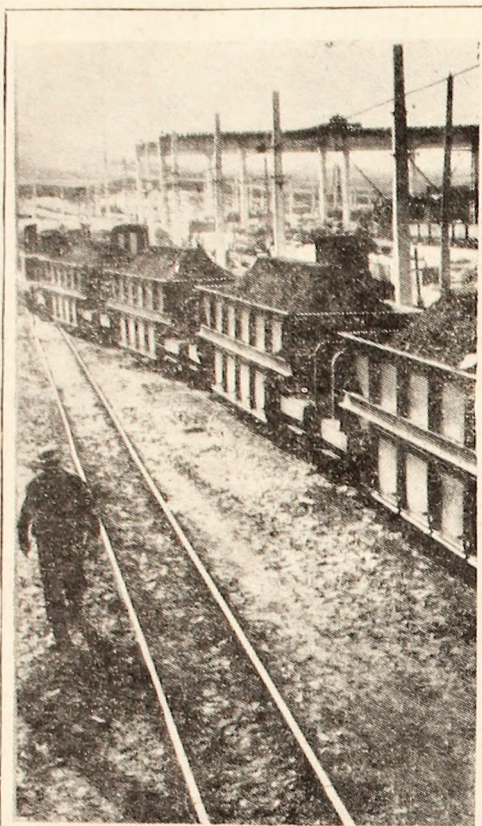
Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

REDACȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI

Petroșani, strada Republicii nr. 90

Telefoane: redacție și administrație — 1438; redactor șef adjuncți și secretariat de redacție — 1662; secțiile ziarului, prin centrală — (220 (221); viața de partid — interior 71; social — interior 74; economică — interior 32; cultură — invățămint — interior 41; administrație — interior 68; prin Centrala cărbunelui — 269. După ora 16, telefon de serviciu — 1663.

E. M. Lonea: Expediția cărbunelui spre prelucrare

SEMICENTENAR
1921 — **P.C.R.** — 1971

Realizări de prestigiu ale colectivului de la

Stația C. F. R. Petroșani

Sfârșitul primului trimestru al acestui an este un prilej deosebit de a raporta noi succese. Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Stația C.F.R. Petroșani se numără printre acele unități fruntașe care închină rezultatele muncii lor sârbătorii Partidului Comunist Român, eveniment întâmpinat cu înflăcărate și dăruite în muncă de întregul nostru popor.

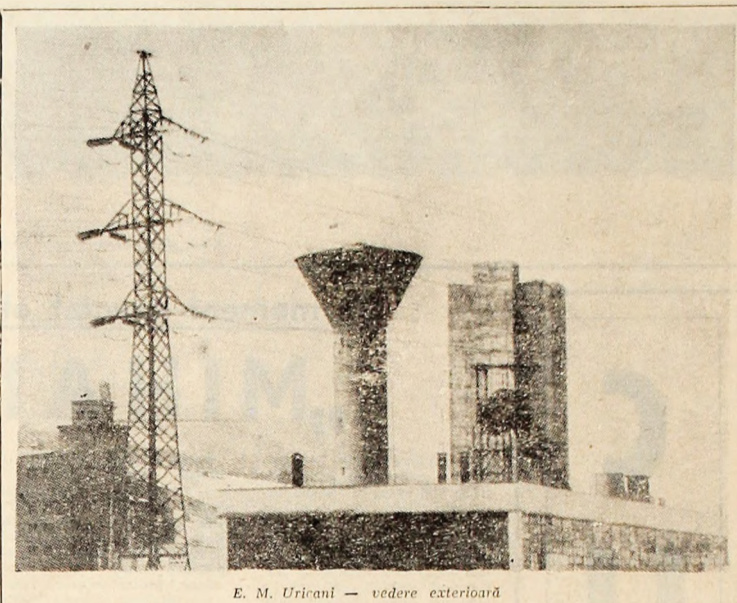
Activitatea feroviară din această perioadă pentru asigurarea muncii mai judicioasă a unităților economice din Valea Jiului cu parcul de vagoane necesar a primit noi impulsuri. Prin utilizarea mai eficientă a capacității materialului rulant, încercarea corespunzătoare și încadrarea trenurilor în programul de circulație, principalii indicatori care caracterizează activitatea feroviarilor

din stația Petroșani au fost realizați și chiar depășiți. Astfel, din gara orașului au fost expediate în luna martie cu 4000 tone încărcătură mai mult decât a fost prevăzută. Aceiași indicator a fost depășit în primele trei luni cu 25918 tone. Durata de staționare a vagoanelor la

încălzire-descălzire a scăzut în aceeași perioadă cu 3,78 la sută, iar la tranzit cu manevră și fără manevră a fost redusă cu 15,02 la sută, respectiv 14 la sută.

La realizarea acestor trumoaș muncitori de succes și-au adus o contribuție importantă șefii de tură Constantin Jumanca, Mihai Florescu, Sabina Enăscu, inginerii dispoziționi Constantin Mirescu, Viorel Jecan, Zoltan Pop, Ion Luca, operatorul programator Ion Boldea, precum și șefii de vagoane Pefru Murareț, Benjamin Ungur și Petru Dița.

Este remarcabil faptul că în acest prim sfert al anului, în rava de activitate a stației C. F. R. Petroșani nu a avut loc nici un eveniment, deranjament sau accident.

E. M. Uricani — vedere exterioră

În pagina a 2-a
**CULTURĂ
ARTĂ**

Breviar

PARTIDUL factor esențial în formarea conștiinței socialiste a maselor

Procesul revoluționar din țara noastră, care a dus la victoria ultimă și definitivă a socialismului, transformând din temelie condițiile sociale de viață ale oamenilor muncii, a determinat schimbarea și a conștiinței lor sociale.

Schimbările survenite în structura socială a țării, vasta activitate educativă desfășurată de partid — având la capăt Nicolae Ceaușescu — au influențat puternic dezvoltarea conștiinței socialiste, profilul moral și spiritual al oamenilor.

Conștiința socialistă are un conținut bogat, exprimând noua fizionomie spirituală a omului, conștiință al celei mai înalte societăți. Ea prezintă asemenea trăsături politice cum sint: devotamentul nemărginit față de cauza socialismului, îmbinarea patriotului cu internaționalismul socialist; include o concepție științifică despre lume, bazată pe materialismul dialectic și istoric, ceea ce impune o uriașă dezvoltare și răspundere a culturii; se caracterizează prin trăsături moral-politice superioare; o nouă atitudine față de muncă și proprietate obștească, față de familie și normele de conviețuire socială, spirit colectiv, identități de viață profund umaniste.

Dezvoltarea conștiinței socialiste este un proces complex și activ, care nu poate fi identificat cu o reflecție mecanică și pasivă, pe planul conștiinței, a transformărilor sociale. Tovarășii Nicolae Ceaușescu au rădăcinile în dezvoltarea și perfecționarea conștiinței socialiste se evidențiază nu numai baza socială care o determină, ci și rolul său activ în realizarea progresului social.

Conștiința socialistă contribuie la promovarea valorilor sociale necesare progresului continuu al societății, educă la omnia muncii trăsăturile de caracter care sporesc aportul lor social constructiv, cultivă atitudinea activă față de realitate și încrederea optimistă în viață, reprezintă fundalul de realizare a unității moral-politice a națiunii socialiste, constituie o importanță forță motrice a dezvoltării întregii societăți.

ducerea partidului nostru în ultima perioadă privind activitatea științifică a producției au o directă legătură cu dezvoltarea și cultivarea la toți membrii societății: a atitudinii înaintate față de muncă și avuții obștești, întărirea disciplinei socialiste a muncii se bazează pe un înalt spirit de răspundere și presupune înlăturarea rutinii, a pasivității, a muncii de mînă, a formalismului și spiritului anarhic; ea presupune respectarea normelor și regulilor stabilite la fiecare loc de muncă, folosirea deplină a zilei de lucru, înlăturarea întârzierilor și absențelor nemotivate, îndeplinirea și depășirea normei de lucru. Privind prin această prismă realitățile Valei Jiului, putem aprecia că organizațiile de partid, toți oamenii muncii de pe aceste meleaguri se prezintă la marea sărbătoare a partidului nostru, cu un buchet minunat de realizări, rod al muncii călduțite de o tot mai înaltă conștiință socialistă, conștiință dobândită în procesul muncii, ca urmare a intensei muncii educative desfășurate de organizațiile de masă și obștești; de instituirea de artă și cultură sub conducerea organelor și organizațiilor de partid.

Desigur, aceste rezultate nu trebuie să ducă la ideea greșită că am făcut totul, că în muncă noastră nu au existat și unele goluri. Dimpotrivă, cred că realizările obținute pe linia educației prin muncă și pentru muncă, vor trebui să constituie o platformă pe baza căreia să înălțăm pe noi coordonate centralele muncii educative, pentru a satisface desideratele acestui proces, expuse cu atîtă claritate în documentele Congresului al X-lea al P.C.R., precum și în alte documente și cuvîntări ale secretarului general al P.C.R., tovarășii Nicolae Ceaușescu.

Lărgirea continuă a democrației socialiste — obiectiv actual principal al politicii partidului — presupune creșterea responsabilității sociale, a conștiinței îndatoririi de a acționa în virtutea imperativelor supreme ale societății. Referindu-se la o trăsătură caracteristică socialismului, V.I. Lenin sublinia: „Un stat este puternic prin conștiința maselor. El este puternic atunci cînd masele știu totul, cînd sînt în stare să judece totul și cînd fac totul în mod conștient”.

Punînd în valoare energia și inițiativa creatoare a masei, dezvoltarea democrației socialiste se corolează intens cu dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Este știut că gradul și calitatea participării democratice a cetățenilor la conducerea treburilor publice depind nu numai de capacitatea formelor instituționale de a o stimula, ci și de nivelul de cultură și conștiință a cetățenilor înșiși. În același timp participarea însăși, muncă politică obștească, angă-

jarea responsabilă în rezolvarea treburilor publice sînt o școală de perfecționare a omului cu celștean. În această perspectivă democrația socialistă apare nemijlocit și ca o problemă de competență și de conștiință etică, de înaltă responsabilitate și disciplină servică.

Voluntă și complexitatea sarcinilor constructive ale noii etape sînt crescute și aceasta impune cerințe sporite nu numai sub raportul pregătirii și al competenței, dar și sub acela al nivelului politic și al conștiinței etice și civice. Meritul nostru înainte este condiționat de pricepea și respon-

AUREL SUCIU,
lector universitar,
Institutul de mine Petroșani
(Continuare în pag. a 3-a)

PERSPECTIVE REALE ACTIVITĂȚII DE ÎNDRUMARE A STUDENȚILOR

Una dintre preocupările majore ale colectivului de cadre didactice de la Institutul de mine din Petroșani a constituit perfecționarea activității de îndrumare a studenților de mine ai ministerului românesc. Nu de mult, au avut loc la institutul dezbateri fructuoase privitoare la modernizarea procesului instructiv-educativ, cu concluzii deosebit de interesante și în ceea ce privește muncă de îndrumare a inginerilor de mine.

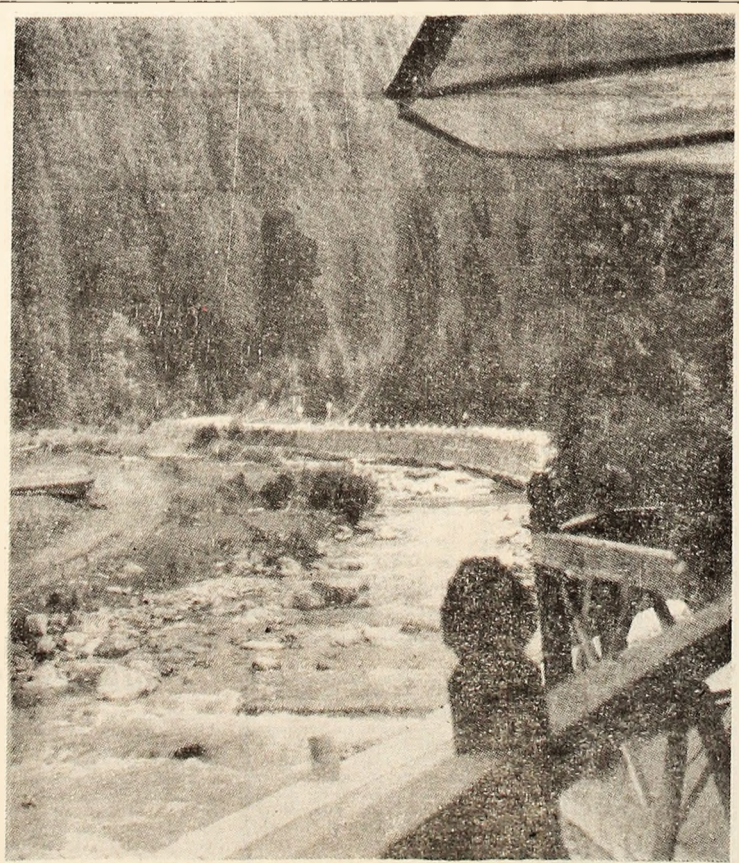
Cunoșcînd că o parte a cadrelor didactice nu posedă o pregătire pedagogică specială, s-a propus organizarea unui cabinet metodologic al îndrumării care să ofere:

- o bibliografie, atent selectată, a problematicii;
- posibilitatea unor schimburi de opinii legate de muncă de îndrumare;

un permanent și rodnic schimb de experiență între membrii corpului didactic din I. M. P. și între aceștia și reprezentanții ai îndrumării din alte centre universitare și alte nivele (de la profesori de liceu și pînă la cadre universitare din alte institute).

S-a mai constatat că există posibilități de îmbunătățire a repartiției studenților la cadrul didactic îndrumător. Acceptînd ca principiu al eficacității conlucrării conștientă a celor doi factori, decurge de aici necesitatea respectării, pe cît posibil, a voluntariatului, a dreptului de a alege, alături de studenții, de ceea ce se preconizează subsumarea, în acest act voluntar, a altor decizii care conțin acest e-

(Continuare în pag. a 3-a)

Pe valea Jiului

Foto: N. MOLDOVEANU

**Opinii
NU
„SĂ AȘTEPTĂM SĂ TREACĂ TIMPUL”
CI
SĂ ACȚIONAM CU PROMPTITUDINE!**

S-au scurs cîteva luni de la încheierea conferințelor și adunărilor pentru dări de seamă și alegeri din organizațiile de partid. Perioadă suficient de lungă pentru a îndreptăți întrebarea: cum sînt aplicate propunerile rezultate din aceste conferințe și adunări?

Într-o discuție purtată cu mai mulți interlocoutori de la mina Lupeni, aceștia spunea: „Cum se materializează propunerile făcute în conferințele și adunările pentru dări de seamă și alegeri?” ar fi fost pusă după 5-6 luni și nu după 3 luni de la data acestui eveniment am fi avut un răspuns mai mare și cu siguranță bilanțul ar fi fost altul, mult mai bogat.

Fără îndoială, există în această observație un simț de adevăr: cu totul altul, mult mai bogat, poate fi bilanțul unei activități desfășurate pe parcursul a cinci-sase luni decît al a ceea ce din rîstimpul a trei luni. Subscriind deci, în parte acestui punct de vedere am adăuga însă că și un răspuns mai scurt este uneori semnificativ pentru a ilustra demarajul într-o asemenea acțiune, fermitatea, perseverența, promptitudinea cu care organele de partid sau cele milităre pentru a da curs și a face efectivă născînd bogatul fond de propuneri făcute de comunisti cu prilejul adunărilor generale de alegere.

Observația la care ne referim ar fi putut trece, desigur, neobservată dacă ne-am fi oprit din mai multe organizații — care insistau pentru aplicarea consecventă a propunerilor care s-au făcut în vederea îmbunătățirii muncii, pentru eliminarea cazurilor de nesocotire sau de trădare a înălțării lor. În definiție, cum este apărut după scurgerea timpului să se constate că aceste propuneri au un stagiul de șase luni de cînd au fost formulate și că „urmează a fi luate în atenție”, sau a interveni prompt, de la început și a urmări ca într-un timp cît mai scurt să se poată vorbi despre un anumit stadiu de aplicare a lor, desigur eficiența cu care s-au repercutat în activitatea economică-financiară a unităților respective.

(Continuare în pag. a 3-a)

„Prima în luptă...”

Populația din provincia Kuang Binh, situată în sudul Republicii Democrate Vietnam între paralelele 17 și 18, se află în focul direct al bateriilor americane instalate pe malul sudic al Benhauitului; aproape paralel cu Benhauit se întinde șoseaua nr. 9 pe unde se scurg spre Laos trupele și echipamentul de luptă americano-saigoneze. Recent, corespondenții ziarului „Pravda” A. Serbin și V. Sarpan au străbătut drumurile acestei provincii, au stat de vorbă cu oamenii, au asistat la scene de luptă. Redăm mai jos însemnările lor publicate în paginile „Pravdei”:

Cerul la Kuang Binh avea culoarea cenușie. Norii coborîseră deasupra colinelor atît de jos încît păreau că se odihnesc pe coama joasă a munților. De aceea, cînd peste riu auzim zumbet de avioane, primim zădarnic spre nori încercînd să distingem ceva în stratul dens și cenușiu.

Un reactor rupe liniștea cerului. Încă nu putem să ne dăm seama dacă este vorba de un acțiune de recunoaștere care dă o rîită deasupra rîului sau este un bombardier, care își va arunca încărcătura deasupra regiunii apusene a provinciei. În schimb, urmele lăuate de aceste avioane apăsătoare în fața noastră la fiecare kilometru de drum. De-a lungul drumului, în jurul podurilor și podetelor, pămîntul era scormonit de obuze.

„Am sosit la Kuang Binh în ziua următoare după ce trupele americano-saigoneze, concentrate lângă Dong Ha și Kuang Chi, au pornit pe șoseaua nr. 9 spre granița laotiană. Artileria grea, escadronul de vîntoare și bombardiere, elicopterele speciale de luptă înzestrate cu rachete la bord au curățat drumul pentru trecerea trupelor. În același timp, aviația americană și-a trimis raidu-

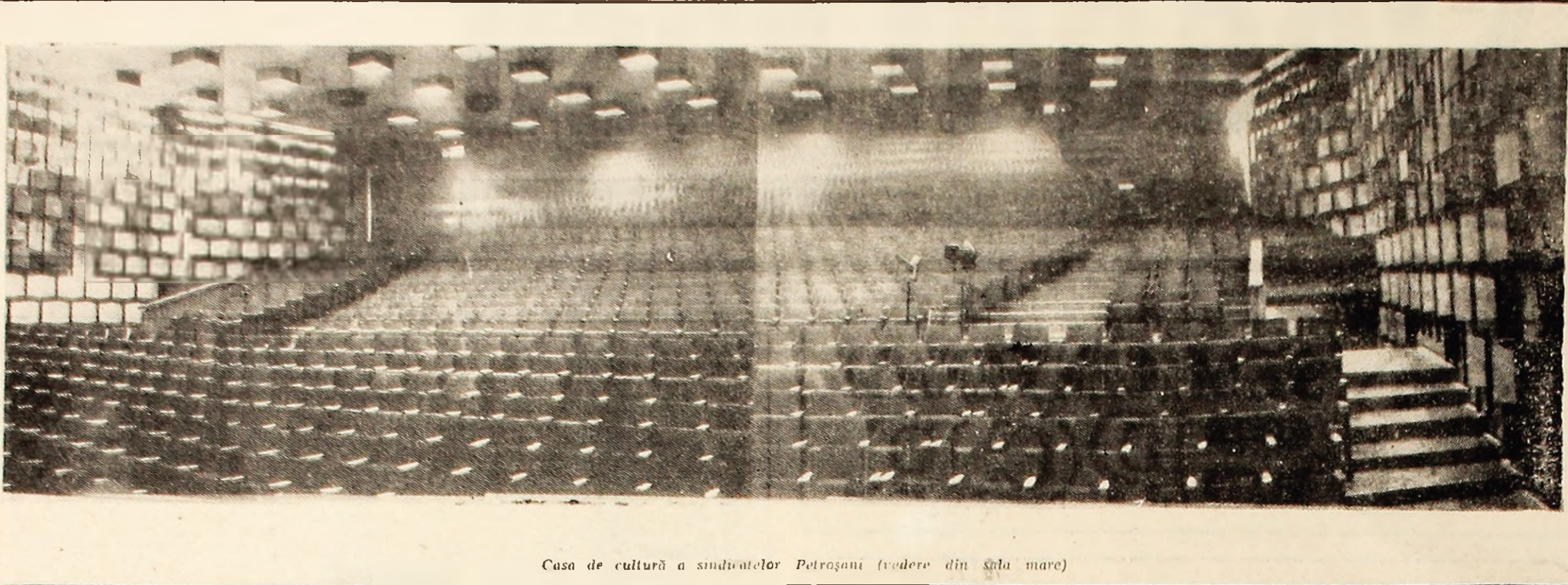
rite asupra unor obiective din Vin Linh și regiunea vecină a provinciei Kuang Binh. Zi și noaptea se auzeau explozii puternice. Erau bombe avariate de bombardierele „B-52”. Zilnic, deasupra regiunii, se vedeau cu viteză avioane de vîntoare împreună cu aparate „Phantom” și „Thunder”.

La o răscruce, pe cîmpul brădat de obuze, am întâlnit o baterie de tunuri comandată de ofițerul Fan Ba Ciung. Soldații tocmai studiului planul de bătălie pentru dobîndirea avioanelor care zboară la mică înălțime.

— Două avioane de la sud-vest! A răsunat deodată comanda lui Ciung.

În secundele următoare, fe-

(Continuare în pag. a 4-a)

Casa de cultură a studenţilor Petroşani (vedere din sala mare)

Un moment crucial al istoriei naţionale, transpus pe ecran :

„MIHAI VITEAZUL”

În următoarele zile, în Petroşani va rula filmul „Mihai Viteazul” în regia lui Sergiu Nicolaescu, după un scenariu al scriitorului Titus Popovici. Filmul, de larg suflu istoric, reconstruie o perioadă frământată în care patriotisme, sentimentul unităţii naţionale a atins un punct strălucit. Iată, pe scurt, subiectul acestui film posibil oricărui vârstă.

Mihai, ban al Craiovei şi bun prieten cu boierii alături de care urzeşte răsturnarea despoticului domn al Munteniei, Alexandru Comnăţel, este descoperit, o parte din boieri sînt prişi şi trasi în teapă de domn iar pe capul lui Mihai se pune un pret mare. După ceşi înfruntă soţia, doamna Stanca, retrasă la o mănăstire cu fiul lor, Nicolae, Mihai fuge la Constantinopol pentru a cumpăra el domnia ţării.

Prin personalitatea şi tinuta sa impunătoare, cîştigă simpatia c-a atensilor Rossana pe care o înfruntă, însoţit de fratele său, un genevez foarte bogat, la curtea sultanului Amurat II. Influentele de sora sa, geneveza, va imprumuta lui Mihai o parte din banii pentru peşcheş reuşind astfel să cumpere tronul ţării.

Intors în ţară ca domn, la început Mihai nemulţumeste ad boierii şi cămătarii, deoarece nu le-a restituit datoriile, iar sosirea zilei pentru plata întîrziată a firmanului făgăduit Porţii provoacă a adevărată groază.

Spre uimirea tuturor, Mihai — cu adevărat o personalitate cu o viziune mult mai largă decît contemporanii săi care-l judecau greşit amari, neînţelegîndu-l — incendiază casa Buzesţilor unde se aflau reprezentanţii turcii veniţi să primească banii datorati. Din acest moment, conflictul este deschis şi Mihai îl trimite pe Predecesorul său la Roma pentru a-i cere încaercă să pună bazele unei alianţe militare împotriva otomanilor.

Între timp, armata strînsă de Mihai atacă raietele turceşti din ţară şi trece chiar peste Dunăre în cîteva puncte, apoi se apreste pentru a aştepta ajutorul Papei în vederea continuării ofensivei spre Constantinopol.

Sosii în tabăra sa, cardinalul Ştefan Bathory îl incredintază de bunele intenţii ale Vaticanului şi-l anunţă că armata făgăduită va sosi, peste 5 luni. Mihai nu putea aştepta atîta şi — rămas desamărit — ordonă întoarcerea armatei în ţară.

Acum, singura posibilitate de a se opune turcilor era un ajutor arabic de la principele Ardealului, Sigismund Bathory. Pentru a trata alianţa, Mihai pleacă la Alba Iulia unde Sigismund şi logodnica sa, Maria Cristina, nepoata împăratului Rudolf, urmau să încheie o căsătorie care întărea alianţa casei Bathory cu puternica dinastie de Habsburg. Ajutorul este însă condiţionat de recunoaşterea de către Mihai a suzeranităţii lui Sigismund, fapt de împrejuriat Mihai acceptă.

Aliaţa cu Bathory se dovedeşte însă inutilă: cu cinism, acesta îl anunţă că e ocupat cu unia sa şi îi trimite doar un ajutor simbolic de cîteva sute de oştasi.

Bun strateg, Mihai alege pentru înfruntarea cu turcii locul mîlinoşii de la Călugăreni unde adversarii nu-şi vor putea desfăşura forţele numeroasei lor armate.

Lupta se anunţă a fi cumplită, forţele sînt evident inegale, iar armata turcă este condusă de încrezătorul Sinan.

Cu toate acestea, căruţile de strale, curajul lui Mihai şi energia de nebanuit a oştii sale reuşesc, într-o înfruntare aprigă, cu sîrşi schimbători, să cîştige bătălia de la Călugăreni, care rămîne o victorie de mare prestigiu, un triumf umitor nu numai pentru contemporani dar şi pentru întreaga posteritate.

În tabăra sa militară aşezată pe malul Dunării, Mihai primeşte vizita lui Selim care-l înştiinţează că Sigismund devine supusul turcilor, fiind înfrînt de Sinan.

Înfrînt în Alba Iulia triumfător, Mihai încheie un pact cu nobilimea maghiară şi cum în Moldova armata îl abandonează pe domniitorul trădător Aron, alîindu-i-se, în culmea gloriei, Mihai se încornează ca domn al celor trei ţări, împlîndu-şi astfel visul pentru care luptase atîta.

În acelaşi timp la Praga, împăratul Rudolf îl primeşte în audienţă pe Sigismund care voia să se întoarcă în Transilvania, bazîndu-se în continuare pe fidelitatea nobilimii maghiare.

Mihai nu se teme de atacul lui Sigismund fiind convins că generalul Basta îi va fi aliat, aşa cum promisese. Dar în lupta de la Mirăslău, Basta îl trădează pe Mihai şi armata sa este învinsă, simulan, turcii atacă Bucureştilor, ocupîndu-l.

Îndurerat, Mihai se desparte de ultimii săi oştasi şi străbătînd pe ascuns Transilvania, ajunge la Praga în scopul unor tratative cu Rudolf.

Împăratul, nemulţumit de Sigismund care nu-şi îndeplineşte, îl incredinteză lui Mihai o armată în fruntea căreia să se întoarcă în Transilvania; Mihai acceptă cerîndu-i însă să fie recunoscut ca domn al celor trei ţări române.

În lupta de la Gorăslău oastea lui Mihai spulberă armata lui Sigismund. Dar rezultatele în perspectivă ale acestei victorii nu pot fi fructificate întrucît în tabăra sa de Cimpia Turzii domnul celor trei ţări române este ucis, pe la spate, de doi mercenari valoni, plătiţi de invidiosul general Basta.

„La noi sînt codri verzi de brad
Şi cîmpuri de mătăsi;
La noi atîta fluturi sînt
Şi-alta jale-n casă.
Privighetori din alte ţări
Vin doina să ne-asculte;
La noi sînt cîntec şi flori
Şi lacrimi multe, multe...”

În poezile „Plugarii” şi „Cîceşii”, Goga accentuează pe latura socială a creaţiei sale, fiind conştent că trădătorii cîmpului ca „oştii fără nume”, francezii, ruse, tînrul Octavian Goga receptivă anumite influenţe care conve-nesc structuri sale spirituale dar, de cele mai multe ori, se ridică deasupra lor, conştient spre intelectualul său, profund răscăltor.

Primum saluam de versuri se intitulau „Poezii” şi apare în 1903, cunoscînd rapid un mare succes alături de Ardeal şi peste muntii. Titu Maiorescu, Nicolae Iorga, Constantin Stere, Harie Chendi, Garabud Ibraileanu, Eugen Lovinescu şi mulţi alţi critici, istorici literari, scriitori au cuvinte elogioase la adresa acestui volum prozic, cînd autoului un viitor deosebit. Din nefericire, acest viitor nu avea să se mai împlinească pe planul poeziei ci pe cel politic, nefast pentru anul de literă.

Ca poet al patriimii noastre Goga se întoarcă, precum odinioară Coşbuc, spre ţăranul ardelean pe care îl vede nu în haina de sîrbătoare şi cu zimbutul pe buze ca predecesorul său, ci îndurerat şi revoltat împotriva dublei exploatare, naţionale şi sociale, a cărei victimă este. „Eu am povestit în literatură”, scrie Goga, „Fragmente autobiografice”, de la o idee monografică a unui sat — am crezut că satul reprezintă prin sine unitatea organică a sufletului acestui popor — sau două monografii suflătesc a sa-

CULTURĂ

5 minute cu artistul plastic Horia Pop

Interlocuitorul meu este tînrul pictor Horia Pop, ambianţa convorbirii fiind atelierul său de la sediul Filialei din Petroşani a Uniunii Artiştilor Plastici. El cunosc de mulţi ani, îi ştiu evităriile şi căutările pe care le descoperim în creaţia sa din domeniul plastic. S-a născut în oraşul de cultură, în familia unui mare artist plastic.

— Ce m-a determinat să-mi aleg cariera de pictor? O anumită predispoziţie suflătesc, mai tîrziu şi o atmosferă încurajatoare din partea părinţilor, mai apoi. Copiii — ştii bine — desenează. Horia-copil mîzgălea şi el hîrtia pînă cînd mama, pasionată de cultură, însă disperată că nu am aptitudini pentru plan m-a descoperit înclinată pentru desen şi mi-a dat primele noţiuni.

— Cum se face, totuşi, că după terminarea liceului ai ales Facultatea de... fizică şi numai după aceea ai urmat artele plastice?

— E o poveste întregă. Cum să-ţi spun? Aveam certitudinea că fizica fiind o ştiinţă de avangardă, complexă şi tulburătoare, mă va putea duce spre descoperirea unor certitudini mai mult de natură filozofică. Mi-am dat curînd seama că de cît să devin un cercetător banal, fără fior, e mai bine să revin la vechia mea pasiune, pe care n-am abandonat-o de fapt nici un moment.

— Asta s-a întimplat după...?

— După 4 ani de fizică. Am trecut apoi la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu” pe care, după cum ştii, l-am absolvit seamă trei ani.

— Ai urmat, dacă nu mă în-

sel, secţia de plastică monumentală. Întrebarea este: ai avut prilejul să te încerci în această direcţie a specializării tale?

— Nu prea. În orice caz, prea puţin pînă în prezent. Am realizat în timpul studiilor o lucrare din fier forjat la o şcoală din Bucureşti şi o frescă în teiun hal al căminului unei şcoli de chimie din Piaţa Neamţ. Am participat apoi cu o lucrare la bienniala deschisă în sala Dalles în decembrie 1968 şi la începutul anului următor am avut o expoziţie personală, de pictură evident, la Ateneul tineretului.

— Văd aici o cronică la această expoziţie personală a ta, semnata de Marina Preotu în „Ştiinţa tineretului” din 10 martie 1969. Îmi permiţi să citez: „Forma lumina şi spaţiul se construiesc concomitent prin întretăierea de planuri cu subite transparenţe ale volumelor de o ritmicitate tonică. Fără a judeca vreun prejudiciu virtuţilor raţionale în organizarea compoziţională, persistă asupra tuturor acestor lucrări o atmosferă de ireală poezie, o anume impalpabilitate în încercarea de a surprinde geometriile pure ale luminii”. Ce părere ai, te mai defineşte azi aceste cuvinte?

— După ce pot să-mi dau seama, nu dau.

— Ai vrea lucrare la care fii în mod deosebit?

— Bineînţeles, eu se numeşte „Bilecul” şi mi-a fost refuzată cu prilejul biennialei amintite. Îmi pare rău că m-am despărţit de ea.

— Văd pe pereţi, pe sevelat mai multe lucrări începute... Sînt printre ele scizantele de

tablourilor. Să construim o casă nouă? — Lupeni 29” (titlu provizoriu) pe care le pregătesc în cinstea gloriosului semicentenar al Partidului Comunist Român. Tot pentru acelaşi eveniment, la cîinstirea căruia doresc să particip după puterile mele voi pregăti încă trei lucrări la ale căror subiecte şi modalităţi de realizare mă gîndesc încă.

— Ai vrea un plan pentru viitor?

— Numai unul? Zeci! De pildă, aş vrea mult să lucrez artă monumentală dar nu prea am noiaza. Deşi ambiante potrivite acestui gen eu fi desebile. De exemplu, pe faţada poetei din Petroşani, la noul liceu din Vulcan.

— Ai urez succes. Convorbire consentată de P. CONSTANTINESCU

La izvorul unei tradiţii viitoare

Un număr impresionant de lucrări. Sobrietate şi gust elevat în abordarea tematicii. Încercări interesante şi un deosebit simţ artistic. O participare masivă şi multe, foarte multe premii. Dorinţa amănunţită în sensul ca rezultatul act de cultură să ateste obişnuirea unei tradiţii, tradiţie care să vizeze un cadru larg de emulaţie în domeniul creaţiei artistice.

Îată în termeni lapidari, impresiile de la prima expoziţie de artă fotografică inter-judeţeană găzduită de clubul sindicatelor din Lupeni. Din capul locului se impune precizarea că expoziţia ce s-a ţinut porţile deschise pentru amatorii de frumos din Lupeni între 15 şi 25 martie este cea mai mare din acest gen ce a avut loc vreodată în Valea Jiului. Asociaţia artiştilor fotografi din ţara noastră, alături de artiştii fotografi amatori din Capitală, din judeţele Arad, Brăila, Caraş-Severin, Galaţi, Hunedoara şi Tg. Mureş au subscris cu un număr impresionant de lucrări în cadrul tematicii stabilite de organizatori, din care un juru exigent a pronunţat 120 de lucrări în tehnica alb-negru.

Spaţiul restrîns al unei cronici succente şi numărul mare de lucrări ajuns pe panourile sălii de expoziţie face imposibilă prezentarea, categorisirea şi evaluarea sub raport estetic al exponatelor. Vom încerca, totuşi, să prezentăm cîteva din fotografiile care au obţinut aprecierea jurului care a decretat 3 premii şi 10 menţiuni din partea organizatorilor, premii speciale ale organizaţiilor de masă locale şi municipale, precum şi un premiu din partea cotidianului nostru. Tînuţ cont de cadrul tematicii, stabilit în cadrul regulamentului de concurs jurul a acordat premiul I fotografiei intitulată „CARBUNE PESTE PLAN”, realizată de I. TEIPLANU, lucrarea „SUDORUL” semnată de E. HOFFER a obţinut premiul II, iar interesanta compoziţie fotografică, realizată în-

tr-o tehnică şi mai interesantă de L. LICĂ şi intitulată „MISCARE ÎN MERS”, semnată III. „LUMINA ÎN SUBIECTIV”, o autentică poezie de lumină, realizată tot de L. LICĂ, a obţinut premiul special al Consiliului local al sindicatelor. „HARPA” LUI ST. ALBULESCU, degenajul un contomnat optimist interesat, a intrat în cântăci care i-au adus premiul acordat de Comitetul organelor al U.T.C. Premiul special al jurului a fost acordat fotografiei de o interesantă alură monumentală, denumită „MINIERĂ” de I. VINĂTORU, din Petroşani. Surprinzînd cu mijloacele specifice genului o interesantă secenţă a dinamismului cotidian, lucrarea lui M. VOIBURĂ „COLABORARE” A OBTINUT PREMIUL ACCORDAT DE ZIARUL „NOI” PEABRU CEL MAI BUN FOTOREPORTAJ.

De menţionat pe marginea acestei expoziţii, că gazele s-au dovedit la înălţime în toate compartimentele acţiunii care s-a înscris din prima şi printre activităţile reuşite ale clubului nu numai sub aspectul organizării, ci şi sub acela al alinării de public. Totuşi, vizitatorul ar fi părăsit sala de expoziţie cu o impresie mai precisă dacă alături de numele autorilor ar fi găsit înscrisă şi localitatea unde acestia activează. Pentru că numai aşa şi-ar fi dat seama că participarea la această prestigioasă expoziţie de artă fotografică a amatorilor din Petroşani şi Vulcan, de exemplu, a fost mai mult decît modestă.

T. KARPATIAN

„Zorba” romanul lui Nikos Kazantzakis, cunoscut după filmul cu acelaşi nume al lui Cacovannis o nouă ipostază, de mare succes: este vorba de un spectacol de muzică, montat pe Broadway, Ansamblul „Sweet Charity” are în vedere să întreprindă în curînd un turneu la Viena.

Cunoscutul muzician de jazz Lionel Hampton din S.U.A. a prezentat, cu formaţia sa, două spectacole extraordinare la Sala Palatului R.S.R. din Bucureşti. L-am văzut întreprind la vibrafon, pian şi mai ales la baterie (în sugestiv „solo-uri”), dovedind o rară sensibilitate şi virtuozitate.

Foto: A. DULA

Un număr impresionant de lucrări. Sobrietate şi gust elevat în abordarea tematicii. Încercări interesante şi un deosebit simţ artistic. O participare masivă şi multe, foarte multe premii. Dorinţa amănunţită în sensul ca rezultatul act de cultură să ateste obişnuirea unei tradiţii, tradiţie care să vizeze un cadru larg de emulaţie în domeniul creaţiei artistice.

Îată în termeni lapidari, impresiile de la prima expoziţie de artă fotografică inter-judeţeană găzduită de clubul sindicatelor din Lupeni. Din capul locului se impune precizarea că expoziţia ce s-a ţinut porţile deschise pentru amatorii de frumos din Lupeni între 15 şi 25 martie este cea mai mare din acest gen ce a avut loc vreodată în Valea Jiului. Asociaţia artiştilor fotografi din ţara noastră, alături de artiştii fotografi amatori din Capitală, din judeţele Arad, Brăila, Caraş-Severin, Galaţi, Hunedoara şi Tg. Mureş au subscris cu un număr impresionant de lucrări în cadrul tematicii stabilite de organizatori, din care un juru exigent a pronunţat 120 de lucrări în tehnica alb-negru.

Spaţiul restrîns al unei cronici succente şi numărul mare de lucrări ajuns pe panourile sălii de expoziţie face imposibilă prezentarea, categorisirea şi evaluarea sub raport estetic al exponatelor. Vom încerca, totuşi, să prezentăm cîteva din fotografiile care au obţinut aprecierea jurului care a decretat 3 premii şi 10 menţiuni din partea organizatorilor, premii speciale ale organizaţiilor de masă locale şi municipale, precum şi un premiu din partea cotidianului nostru. Tînuţ cont de cadrul tematicii, stabilit în cadrul regulamentului de concurs jurul a acordat premiul I fotografiei intitulată „CARBUNE PESTE PLAN”, realizată de I. TEIPLANU, lucrarea „SUDORUL” semnată de E. HOFFER a obţinut premiul II, iar interesanta compoziţie fotografică, realizată în-

„La noi sînt codri verzi de brad
Şi cîmpuri de mătăsi;
La noi atîta fluturi sînt
Şi-alta jale-n casă.
Privighetori din alte ţări
Vin doina să ne-asculte;
La noi sînt cîntec şi flori
Şi lacrimi multe, multe...”

În poezile „Plugarii” şi „Cîceşii”, Goga accentuează pe latura socială a creaţiei sale, fiind conştent că trădătorii cîmpului ca „oştii fără nume”, francezii, ruse, tînrul Octavian Goga receptivă anumite influenţe care conve-nesc structuri sale spirituale dar, de cele mai multe ori, se ridică deasupra lor, conştient spre intelectualul său, profund răscăltor.

Primum saluam de versuri se intitulau „Poezii” şi apare în 1903, cunoscînd rapid un mare succes alături de Ardeal şi peste muntii. Titu Maiorescu, Nicolae Iorga, Constantin Stere, Harie Chendi, Garabud Ibraileanu, Eugen Lovinescu şi mulţi alţi critici, istorici literari, scriitori au cuvinte elogioase la adresa acestui volum prozic, cînd autoului un viitor deosebit. Din nefericire, acest viitor nu avea să se mai împlinească pe planul poeziei ci pe cel politic, nefast pentru anul de literă.

Ca poet al patriimii noastre Goga se întoarcă, precum odinioară Coşbuc, spre ţăranul ardelean pe care îl vede nu în haina de sîrbătoare şi cu zimbutul pe buze ca predecesorul său, ci îndurerat şi revoltat împotriva dublei exploatare, naţionale şi sociale, a cărei victimă este. „Eu am povestit în literatură”, scrie Goga, „Fragmente autobiografice”, de la o idee monografică a unui sat — am crezut că satul reprezintă prin sine unitatea organică a sufletului acestui popor — sau două monografii suflătesc a sa-

Alături

Lîngă umăr îmi cresc.
Fiii soarelui
Şi sub bolta sufletului
Nu mai e noapte.
Lîngă braţul meu se ridică
Fiii munţilor,
Şi credinţa-n lumină.
Devine temeinică
Precum piramidele.
Lîngă tîmplă-mi se aprind,
Stelele prietenilor
Şi ochii cîntecelor devin
limpezi
Să le primăsească ţara!

Ioan CHIRAS

Mircea Bara, Vulcan: „Primăvara tristă” e o încercare modestă, fără adîncime, mai mult o notaţie ocazională, lipsită de pretenţii. Să vedem altceva. E de altfel, deplăcut să vă ocupaţi acum de esenţialitate naturală, pe care încercăm să le uităm cu totii.

Ar. Gheorghie, Petroşani: În „Fata mea” există o anumită muzică, pasibilă o se transformă în vers. Atenţie însă la exprimare. Căci

Posta literară

a serie, de pildă, că „tîrziu mearse în altă parte?” averea” nu ni se pare prea fericit. Aşteptăm alte încercări pentru a ne putea face o părere mai exactă asupra încercărilor dv.

Gh. Bocu, Petroşani: Întereseantă ni se pare „Metroul”. Am oferit-o celor gîlui de la pagina „Măgazin”.

M. R. Lupeni: N-am înteles un rînd din cele scrise de dv. Vă exprimăm înclinaţia suficientă fraza în neamărate puncte paranteze, reveniri. De nişteri nu găsite o lumină, o metaforă. Ne permitem să vă sfătui cu cuvintele lui Boleau: „Inainte de a scrie învâta a gîndi!”

P. CONSTANTIN

Scriitorul Salinger despre Salinger agent secret

După şase ani de tăcere totală, scriitorul J. D. Salinger, teuscuit la noi mai ales pentru cartea sa „De veghe în hanul de secură”, încearcă în prezent la ultimele capitole ale unei noi cărţi, Salinger trăieşte retras într-o mică localitate din New Hampshire, într-o căsuţă împrejuiată de un gard înalt. De ani de zile refuză orice invitaţie, între care şi una din partea Casei Albe, în vremea

fostului preşedinte Lyndon B. Johnson.

Noul roman al lui Salinger are la hază un jurnal personal, ţinut de el contrar regulamentelor militare, în anul celui de-al doilea război mondial, cînd îndeplinea o misiune în rîndul forţelor americane din Franţa — şi anume, în cîteva zile după debarcarea în Normandia, de a urmări agenţii ai Gestapo-ului.

TELEX

MOSCOVA 2 (Agerpres). — Jai a fost lansat în Uniunea Sovietică satelitul artificial al Planetei „Dumnezeu”. La bordul satelitului s-a așezat o mică stație de transmisie radio, în cadrul căreia se va desfășura o activitate științifică și tehnică. Satelitul va transmite în continuu semnale radio, care vor fi recepționate în stațiile de pe pământ. — relația noastră

BERLINUL OCCIDENTAL 2 (Agerpres). — În localul primăriei cartierului Wedding din Berlinul occidental a fost deschisă o expoziție poloneză de grafică, atise și gobelinuri. — informația agenția PAP.

ROMA 2 (Agerpres). — Joi a fost semnat la Roma un protocol privind colaborarea tehnico-științifică în domeniul telecomunicațiilor între Bulgaria și Italia, relatează agenția ITA.

DEAKARTA 2 (Agerpres). — Guvernul indonezian a interzis toate călătoriile diplomatice străine în interiorul Indoneziei, până după alegerile generale din iulie, informează agenția Reuters. Aceasta este prima interdicție de acest fel impusă diplomaților de la instanța guvernului Suharto.

DAMASC 2 (Agerpres). — Irakul și Siria au hotărât să majoreze volumul anual al schimburilor lor comerciale.

PEKIN 2 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu transmite: Delegația guvernamentală din Mauritania, condusă de Hamdi Ould Moukass, ministrul afacerilor externe, care se află într-o vizită în Pekin, la invitația guvernului chinez, a avut o convorbire cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, și Li Si-nien, vice-premier al Consiliului de Stat.

LOS ANGELES 2 (Agerpres). — Alte două cutremure au fost înregistrate joi în regiunea denumită San Fernando Valley, în perimetrul cărora se află unul dintre cele mai mari orașe americane — Los Angeles.

WASHINGTON 2 (Agerpres). — Președintele S.U.A., Richard Nixon, a dispus joi eliberarea din închisoare a lui William Calley condamnat de Curtea Marțială de la Fort Benning la muncă silnică pe viață pentru asigurarea cu premeditare a 22 de civili în timpul masacrelor comise la 16 martie 1968 de către plutonul său în satul sud-vietnamez Song My. Purătorul de cuvânt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a precizat că, potrivit hotărârii președintelui, Calley va beneficia, până la încheierea procedurii legale de apel la instanțele superioare, de același tratament pe care l-a avut în timpul desfășurării procesului.

HAVANA 2 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres, Victor Stăncule, transmite: În apropiere de localitatea Corralillo, pe coasta de nord a provinciei cubaneze Las Villas, a fost ridicată turla instalatiei de foraj „1.200.200”, una din cele mai puternice instalatii românești livrate Cubei în cadrul acordului de cooperare româno-cubaneze.

Lucrările Congresului al XXIV-lea al P.C.U.S.

MOSCOVA 2 (Agerpres). — Corespondentul de la Moscova, I. Podină, a transmis: Congresul al XXIV-lea al P.C.U.S. și-a continuat vineri lucrările la Palatul congreselor din Kremlin, sub președinția lui A. I. Felpe, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S.

I. V. Kapitonov, președintele Comisiei de validare a Congresului, a prezentat raportul acestei comisii.

Au continuat apoi dezbaterile pe marginea raportelor de activitate al C.C. al P.C.U.S. și Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S.

Despre realizările obținute în cinciulăni precedent în dezvoltarea industriei și agriculturii, despre creșterea calitatii a producției industriale a vorbit A. I. Sineciuk, prim-secretar al C.C. al P.C. din Lituania. El a subliniat necesitatea procesului de modernizare continuă a activității economice în republică.

Maresalul Uniunii Sovietice, A. A. Grečko, ministrul apărării al U.R.S.S., a vorbit despre întărirea forței de apărare a țării și despre activitatea organizațiilor de partid din armată și flota sovietică.

I. G. Kebin, prim-secretar al C.C. al P.C. din Estonia, a subliniat necesitatea întăririi legăturii cu masele, a consultării directe cu acestea. Referindu-se apel la activitatea în domeniul economiei, vorbitorul a relevat că, în anul cinciulăni cinciulăni, întreaga țară a produs de trei ori mai mult decât în anul 1966.

E. M. Tjajelnikov, prim-secretar al C.C. al P.C. din Consomolul, a vorbit despre activitatea de educare și formare profesională a tinerii generații, pentru sporirea aportului ei în îndeplinirea noului cincinal.

Au mai luat cuvântul I. I. Iodul, prim-secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Moldovenească, A. V. Gheorghiev și G. Mazanov, președinte de colhoz din regiunea Herșon.

Congresul a fost salutat de J. Fedenhal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Nguyen Van Hieu, membru al Prezidiului C.C. al F.N.E. din Vietnamul de sud, Kim Ir, membru al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Mialko Todorovic, membru al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Iais Corvalan, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Chile, Gus Hall, secretar general al Partidului Comunist din S.U.A., și Rajeswara Rao, secretar general al Consiliului Național al Partidului Comunist din India.

Lucrările Congresului continuă.

Programul guvernului țure

ANKARA 2 (Agerpres). — Primul ministru turc, Nihat Erim, a prezentat vineri în fața parlamentului programul guvernului său. Votul de investitură a noului guvern urma să aibă loc miercuri viitoare.

Programul prevede importanța naționalizării în sectorul industriei miniere, redistribuirea pământului și revizuirea „sistemului de menținere a ordinii”. În următoarele șase luni, urmează să înceapă aplicarea reformei agrare și a unei reforme a învățământului menite să ducă la lăicizarea acestuia și la dezvoltarea învățământului obligatoriu.

MONTEVIDEO 2 (Agerpres). — Capitala uruguayană a fost joi paralizată de o grevă generală de 24 de ore declanșată de chemarea Convenției Naționale a Muncitorilor, principală centrală sindicală din țară.

Transporturile publice au fost complet paralizate, magazinele și uzinele, cu foarte mici excepții, au fost închise. Prova și serviciile publice și-au suspendat, de asemenea, activitatea.

Această grevă a fost declanșată în sprijinul unor revendicări generale, printre care retragerea Uruguayului din Fondul Monetar Internațional, instituirea unui moratoriu asupra datoriei externe, deblocarea salariilor, autorizarea reapariției cotidianului de știri „Ya” (interzis în februarie de către guvern).

Agenciile de presă informază că nu au fost semnificate incidente între greviști și impatanțele forte de poliție care patulează pe străzile din Montevideo.

Canalele de irigație, iar țărâna reconstituie, chiar mai multe decât înainte. În ultimii ani, în Kuang Binh au fost construite 72 km de diguri. Fiecare pătrucă de pământ este amenajată pentru semănarea orezului. Bombele americane au distrus 5000 ha de cimpuri de orez.

— Am refăcut aproape în întregime aceste cimpuri. Șiți ce înseamnă aceasta? Mi-a spus Dang Jia Tat, membru în Comitetul de partid al provinciei. Pentru a câștiga o singură gară de orez, zeci de oameni trebuie să atace de la zeci de kilometri crengi uscate, cu care își aprind focurile deobicei. Să aducă cu cobitețele sute de coșuri de pământ.

Grelele încercări ale războiului trebuie să le facă față nu numai oamenii, dar însăși bazele noi construcții socialiste. Nici un om, a subliniat Tat, nu dorește să ia din cooperativă; dimpotrivă chiar, dacă înainte de război doar 93 la sută din populația provinciei era grupată în cooperative, acum procentul este de 99 la sută.

La Kuang Binh, pretutindeni unde am fost, am întâlnit fărâmi vietnamezi lucrând pe cimpurile însămânțate cu orez, sau construind case și drumuri. În întreaga provincie, 80 la sută din locuințe au fost distruse sau avariate.

— Noi am putea să refăcăm destul de repede toate distrugerile — ne spuneau oamenii din Kuang Binh — dar situația ne obligă să amânăm aceasta până vor veni vremuri mai bune. De aceea nu am reconstituit încă orașul Dong Hoi. Dar va veni vremea când vom construi acolo un monument al victoriei, ca simbol al curajului și abnegației poporului vietnamez.

Până la începerea bombardamentelor se obțineau în provincie în medie 13 chin-tale de orez la hectar, iar în timpul luptelor cooperativii au reușit să recolteze 16 chin-tale la hectar. Dushmanul bombardă digurile și

cimp. Acum vecinii sunt găzduiți în casa sa.

— Cam înghesuși, bineînțeles — a spus Kuang — dar nu mai avem timp să ne gândim la înghesușul. În aceste ani cte nenorociri am văzut, cite am trăit...

Dar și dushmanul a plătit scump pentru acest război. Din februarie 1965 și pînă în noiembrie 1968 deasupra provinciei Kuang Binh au fost doborâte peste 500 avioane. În 1968, apărătorii provinciei au distrus încă 11 bombardiere și avioane de

căutare.

— Pe drumurile din Kuang Binh pe sute de kilometri am văzut urmele acestor atacuri. Acțiunea americană atacat și centrul provinciei

— orașul Dong Hoi. Pe locul caselor și străzilor se află acum doar grămezi de dărâmurii și neamurate gropi.

Nu au rezistat nici zidurile ofelite de vreme ale cetății, nici pietrele din zidurile caselor, nici grinzile de oțel ale acoperișurilor. Dar au rezistat oamenii. Ei au rămas aici.

În drumul nostru am întâlnit micul sâțuleț Tancaet. La marginea lui se aflau gropi proaspete. Erau urmele unui din ultimele bombardamente asupra Kuang Binhului. Acolo unde americanii au aruncat aici 12 bombe. Au distrus o școală și 16 case, cîteva țărâni au fost ucși și alți cîteva răniți. Dintr-o casă se țese în întinipare țărâna lui Nguen Kuang. Sub ochii lui casa vecină a fost transformată într-un nororman de pietre. Din ferice, întreaga familie se afla la

vinătoare. Anul trecut s-au prăbușit alte 15.

Chiar și în toată bombardamentelor, pe drumurile provinciei Kuang Binh circulația continuă: șosele oamenii din satele învecinate pentru reconstituirea drumurilor. Mii, zeci de mii de țărâni aduc pînă, lemn, pietre; magistralele de transport au devenit adevărate cimpuri de luptă. Dacă este nevoie — spun oamenii — ne demolăm casele pentru a construi drumuri. Și ne-am dat seama că acestea nu sînt simple cuvinte, aruncate la întâmplare. Fiecare kilometru de drum este aici dat cu sudoare și singe.

Pînă la începerea bombardamentelor se obțineau în provincie în medie 13 chin-tale de orez la hectar, iar în timpul luptelor cooperativii au reușit să recolteze 16 chin-tale la hectar. Dushmanul bombardă digurile și

cimp. Acum vecinii sunt găzduiți în casa sa.

— Cam înghesuși, bineînțeles — a spus Kuang — dar nu mai avem timp să ne gândim la înghesușul. În aceste ani cte nenorociri am văzut, cite am trăit...

Dar și dushmanul a plătit scump pentru acest război. Din februarie 1965 și pînă în noiembrie 1968 deasupra provinciei Kuang Binh au fost doborâte peste 500 avioane. În 1968, apărătorii provinciei au distrus încă 11 bombardiere și avioane de

căutare.

Programul guvernului țure

ANKARA 2 (Agerpres). — Primul ministru turc, Nihat Erim, a prezentat vineri în fața parlamentului programul guvernului său. Votul de investitură a noului guvern urma să aibă loc miercuri viitoare.

Programul prevede importanța naționalizării în sectorul industriei miniere, redistribuirea pământului și revizuirea „sistemului de menținere a ordinii”. În următoarele șase luni, urmează să înceapă aplicarea reformei agrare și a unei reforme a învățământului menite să ducă la lăicizarea acestuia și la dezvoltarea învățământului obligatoriu.

MONTEVIDEO 2 (Agerpres). — Capitala uruguayană a fost joi paralizată de o grevă generală de 24 de ore declanșată de chemarea Convenției Naționale a Muncitorilor, principală centrală sindicală din țară.

Transporturile publice au fost complet paralizate, magazinele și uzinele, cu foarte mici excepții, au fost închise. Prova și serviciile publice și-au suspendat, de asemenea, activitatea.

Această grevă a fost declanșată în sprijinul unor revendicări generale, printre care retragerea Uruguayului din Fondul Monetar Internațional, instituirea unui moratoriu asupra datoriei externe, deblocarea salariilor, autorizarea reapariției cotidianului de știri „Ya” (interzis în februarie de către guvern).

Agenciile de presă informază că nu au fost semnificate incidente între greviști și impatanțele forte de poliție care patulează pe străzile din Montevideo.

Canalele de irigație, iar țărâna reconstituie, chiar mai multe decât înainte. În ultimii ani, în Kuang Binh au fost construite 72 km de diguri. Fiecare pătrucă de pământ este amenajată pentru semănarea orezului. Bombele americane au distrus 5000 ha de cimpuri de orez.

— Am refăcut aproape în întregime aceste cimpuri. Șiți ce înseamnă aceasta? Mi-a spus Dang Jia Tat, membru în Comitetul de partid al provinciei. Pentru a câștiga o singură gară de orez, zeci de oameni trebuie să atace de la zeci de kilometri crengi uscate, cu care își aprind focurile deobicei. Să aducă cu cobitețele sute de coșuri de pământ.

Grelele încercări ale războiului trebuie să le facă față nu numai oamenii, dar însăși bazele noi construcții socialiste. Nici un om, a subliniat Tat, nu dorește să ia din cooperativă; dimpotrivă chiar, dacă înainte de război doar 93 la sută din populația provinciei era grupată în cooperative, acum procentul este de 99 la sută.

La Kuang Binh, pretutindeni unde am fost, am întâlnit fărâmi vietnamezi lucrând pe cimpurile însămânțate cu orez, sau construind case și drumuri. În întreaga provincie, 80 la sută din locuințe au fost distruse sau avariate.

— Noi am putea să refăcăm destul de repede toate distrugerile — ne spuneau oamenii din Kuang Binh — dar situația ne obligă să amânăm aceasta până vor veni vremuri mai bune. De aceea nu am reconstituit încă orașul Dong Hoi. Dar va veni vremea când vom construi acolo un monument al victoriei, ca simbol al curajului și abnegației poporului vietnamez.

Până la începerea bombardamentelor se obțineau în provincie în medie 13 chin-tale de orez la hectar, iar în timpul luptelor cooperativii au reușit să recolteze 16 chin-tale la hectar. Dushmanul bombardă digurile și

cimp. Acum vecinii sunt găzduiți în casa sa.

— Cam înghesuși, bineînțeles — a spus Kuang — dar nu mai avem timp să ne gândim la înghesușul. În aceste ani cte nenorociri am văzut, cite am trăit...

Dar și dushmanul a plătit scump pentru acest război. Din februarie 1965 și pînă în noiembrie 1968 deasupra provinciei Kuang Binh au fost doborâte peste 500 avioane. În 1968, apărătorii provinciei au distrus încă 11 bombardiere și avioane de

căutare.

— Pe drumurile din Kuang Binh pe sute de kilometri am văzut urmele acestor atacuri. Acțiunea americană atacat și centrul provinciei

— orașul Dong Hoi. Pe locul caselor și străzilor se află acum doar grămezi de dărâmurii și neamurate gropi.

Nu au rezistat nici zidurile ofelite de vreme ale cetății, nici pietrele din zidurile caselor, nici grinzile de oțel ale acoperișurilor. Dar au rezistat oamenii. Ei au rămas aici.

În drumul nostru am întâlnit micul sâțuleț Tancaet. La marginea lui se aflau gropi proaspete. Erau urmele unui din ultimele bombardamente asupra Kuang Binhului. Acolo unde americanii au aruncat aici 12 bombe. Au distrus o școală și 16 case, cîteva țărâni au fost ucși și alți cîteva răniți. Dintr-o casă se țese în întinipare țărâna lui Nguen Kuang. Sub ochii lui casa vecină a fost transformată într-un nororman de pietre. Din ferice, întreaga familie se afla la

vinătoare. Anul trecut s-au prăbușit alte 15.

Chiar și în toată bombardamentelor, pe drumurile provinciei Kuang Binh circulația continuă: șosele oamenii din satele învecinate pentru reconstituirea drumurilor. Mii, zeci de mii de țărâni aduc pînă, lemn, pietre; magistralele de transport au devenit adevărate cimpuri de luptă. Dacă este nevoie — spun oamenii — ne demolăm casele pentru a construi drumuri. Și ne-am dat seama că acestea nu sînt simple cuvinte, aruncate la întâmplare. Fiecare kilometru de drum este aici dat cu sudoare și singe.

Până la începerea bombardamentelor se obțineau în provincie în medie 13 chin-tale de orez la hectar, iar în timpul luptelor cooperativii au reușit să recolteze 16 chin-tale la hectar. Dushmanul bombardă digurile și

cimp. Acum vecinii sunt găzduiți în casa sa.

— Cam înghesuși, bineînțeles — a spus Kuang — dar nu mai avem timp să ne gândim la înghesușul. În aceste ani cte nenorociri am văzut, cite am trăit...

Dar și dushmanul a plătit scump pentru acest război. Din februarie 1965 și pînă în noiembrie 1968 deasupra provinciei Kuang Binh au fost doborâte peste 500 avioane. În 1968, apărătorii provinciei au distrus încă 11 bombardiere și avioane de

căutare.

Cu prilejul aniversării eliberării Ungariei

BUDAPESTA 2. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Pintea, transmite: Cu prilejul celei de-a 26-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, la Cimitirul Rakosliet din Budapesta al erailor români căzuți în luptele pentru eliberarea Ungariei a avut loc solemnitatea depunerii unor coroane de flori din partea Consiliului Prezidențial al Republicii, a Guvernului Re-

voluționar Muncitoresc-Tărănesc ungar, al Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic, a corpului diplomatic acreditat la Budapesta, precum și a unor organe locale de partid și de stat.

A fost depus, de asemenea, o coroană de flori din partea Ambasadei Republicii Socialiste România la Budapesta.

La solemnitate au luat parte Horgos Gyula, ministrul sderurșiei și construcțiilor

de mașini, Valsi Peter, ministrul finanțelor, Gyenes Andras, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale ungare, precum și membri ai corpului diplomatic acreditat la Budapesta. Au fost de față Dumitru Turcus, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, colonelul Emilian Birlea, atașat militar și aeri al României, membri ai ambasadei.

TRANSFORMĂRI ÎNNOITOARE

Într-o cutorbură recentă, Bondor Jozsef, ministrul construcțiilor și urbanisticăi mi-a descris acea lungă vale a transformării care au dus și duc continuu la schimbarea, înnoirea și înfrumusețarea imaginii Ungariei. Am discutat despre politica investițiilor, despre construcții și șantiere.

Pentru anul 1971 guvernul ungar a prezănt vedikarea unor investiții de 90 miliarde forinți. Din această sumă, peste 25 de miliarde vor fi destinate construcțiilor unor mari obiective din fondurile statului. În cursul acestui an urmează să fie date în folosință 20 de asemenea obiective și vor începe lucrările la alte șapte. Dar în Ungaria anual se construiesc aproape 1000-1500 de obiective de diferite dimensiuni și în diverse domenii. Marea lor majoritate, ca urmare a noului politic în domeniul investițiilor, sînt înținate direct de către întreprinderi și cooperative.

În 1970 întreprinderile și cooperativele au acoperit 40 la sută din totalul investițiilor, iar în 1975 acest indicator va spori pînă la 60 la sută. Finanșarea investițiilor importante de capital care afectează întreaga economie națională se va realiza însă și în viitor din bugetul statului. Trîndu-se de necesitatea întreprinderii mai eficiente a mijloacelor materiale ale statului investițiile de capital se vor realiza tot mai concentrat. Pentru anul acesta cea mai importantă investiție de capital a reprezentat construcția fabricii de ciment de la Hejvesaba. Pentru realizarea ei sînt alocați 3,5 miliarde forinți. Aceasta

va fi cea mai importantă și mai modernă fabrică de ciment din țară, avînd o capacitate de 1.600.000 tone ciment pe an. În prezent întreaga producție anuală de ciment a Ungariei este de 2,8 milioane tone.

Îmi amintesc de o însemnare făcută în cartea de impresii a unei expoziții organizate anul trecut la Budapesta, expoziție consacrată evoluției industriei construcțiilor din Ungaria. În cei 25 de ani care au trecut de la eliberare — scria printre altele ricitatorul respectiv — industria construcțiilor din Ungaria a parcurs drumul de la scripta la macarura turn de 60 de metri înălțime, de la lopata la fabrica automată de betoane, de la roaba la autobuscule. Aprecierea mi se pare expresivă pentru saltul înregistrat de această ramură a economiei ungare. Ilustrată este și faptul că numai pentru organizarea și dotarea întreprinderilor de construcții au fost investiții între 1950-1970 peste 80 de miliarde de forinți.

Din expoziția amintită am reținut atunci și alte date interesante. Spre exemplu numărul muncitorilor din industria construcțiilor a crescut de la 24.000 în 1948 la peste 300.000 în 1970, în timp ce numărul inginerilor și arhitecților a sporit de peste opt ori. A început și s-a dezvoltat fabricarea în țară a diferitelor mașini și utilaje necesare înestării moderne a acestei ramuri: excavatoare, buldozere, scerpete, macarale, instalații automate de preparare a betoanelor etc. S-au construit șapte fabrici de case, combinate pentru

producerea panourilor prefabricate din beton. Nivelul tehnic al modernizării și automatizării lucrărilor atins astăzi în această industrie este reprezentativ ilustrat și de faptul că 70 la sută din lucrările de fundații și 90 la sută din lucrările de preparare a betoanelor sînt executate de mașini.

În ultimele zile în peisajul urbanistic al capitalei ungare au apărut cîteva noi șantiere. La prima vedere nimic neobișnuit. În Budapesta sînt în prezent în construcție 168 de obiective. În piața Kun Bela un gard obșnuit din rogoșini împreună cu o mică suprafață. Cîteva muncitori, un excavator și cîteva bascule care transportă pămînt. Acest modest șantier împreună cu altele asemănătoare marchează începerea lucrărilor la una dintre cele mai importante investiții ale noului cincinal: a doua linie magistrală nord-sud a metroului budapestan.

În piața Kun Bela, pe calea Uloi, în grădina Karoly și în piața Deak au început lucrările pentru executarea pușurilor de evacuare. Noua linie a metroului a devenit o necesitate. Budapesta s-a extins mult. Dacă în 1931 numărul de locuitori, astăzi populația capitalei ungare atinge 2,1 milioane. Proiecții datelor statistice în 24 de ore la Budapesta se înregistrează 5 milioane de călători cu mijloacele de transport în comun.

AL PINTEA
Corespondentul Agerpres la Budapesta

Provocări

PEKIN 2 (Agerpres). — Agenția China Nouă informează că la 1 aprilie un vas de război al S.U.A. a intrat în apele teritoriale ale R.P. Chineze, la sud de provincia Guandun; în aceeași zi, un avion militar american a violat spațiul aerian al Chinei, decupur aceleiași provincii.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze a fost autorizat să dea un avertisment în legătură cu aceste provocări militare.

Păcăleală de 1 aprilie

În primele ore ale dimineții de joi, milioane de francezi au aflat, din emisiunile postului de radio „France-Inter”, că Arlie Pictet, comuna au hotărât să introducă circulația pe stînga, spre a facilita aderarea Angliei la C.E.E. Căruiaș a precizat că acest pas este un răspuns la recenta adulare de către Marea Britanie a sistemului monetar decimar.

Anunțind că lăburirea a fost luată miercuri seara la Bruxelles de miniștrii transporturilor ai „celor șase”, postul de radio a relăsat că delegația Francei a manifestat, inițial, temeri, determinate de cheltuielile foarte ridicate necesare unor operațiuni atât de complexe dar, în cele din urmă, ea a cedat, sperînd că trecerea la circulația pe stînga va uni din punctul de vedere construcția metroul de sub Canalul Minciei. Italianii, a adăugat crăinicul, s-au situat pe o „poziție neutră”, intrucît ei sînt obișnuiți să circule tot atât de bine pe partea dreaptă ca și pe partea stîngă.

„France-Inter” a pus în mișcare toate mijloacele sale pentru a comenta această știre senzatională. Corespondenții săi din principalele capitale occidentale s-au ocupat, pe larg, de ecourile știrii de hotărîrea „miniștrilor transporturilor ai „celor șase”. Din Londra s-a aflat, astfel, că ziarul „Times” a publicat informația sub titlul „In sfîrșit, continentul va mai fi izolat”, în timp ce în R.F. a Germaniei s-au luat deja măsuri pentru a se trece la circulația pe stînga. Din Bruxelles, trimisul special al lui „France-Inter” a descris cele 15 ore de negocieri între cei șase miniștri, care, la început, erau în dezacord.

După ce nouțatea a devenit cunoscută pe întregul teritoriu al Francei, sute de persoane, interviolate pe străzi, și-au exprimat protestul față de această „hotărîre a C.E.E.”. Poliția din Burgundia a anunțat însă, că a hotărît să organizeze cursuri de circulație pe stînga.

Abia seara, răspunzînd la numeroasele apeluri telefonice ale ascultătorilor, crăinicul postului „France-Inter” a anunțat că „totul nu a fost decît o... păcăleală de 1 aprilie!”.

„Expres transsiberian“

TOKIO 2 (Agerpres). — De la aeroportul Haneda din Tokio a decolat joi spre Copenhaga, via Moscova, un avion „IL-62” al companiei sovietice „Aeroflot”. Inaugurînd astfel noua linie denumită „Expres transsiberian”.

Cursule pe linia Tokio-Moscova-Copenhaga vor fi efectuate de „Aeroflot” și compania aeriană scandinavă „SAS”. Ruta Tokio-Copenhaga este parcursă pe noul traseu siberian într-un timp mai scurt cu cinci ore față de cel necesitat de venirea rută peste Polul Nord.

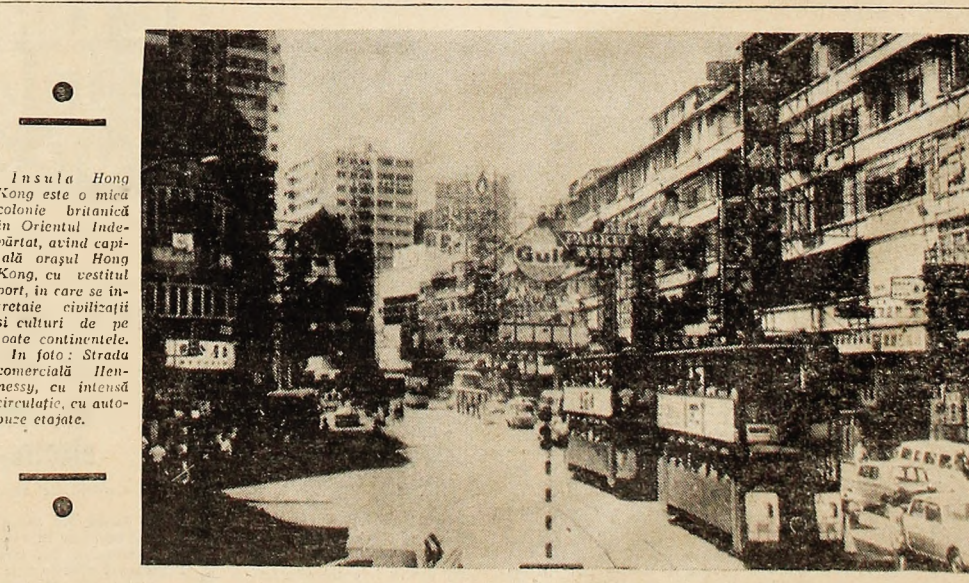
Noi incidente în Iordania

AMMAN 2 (Agerpres). — În noaptea de joi spre vineri, situația în Iordania a devenit din nou încordată, semnăindu-se incidente mai numeroase decît în zilele precedente. Astfel, un comunicat oficial al Ministerului de Externe iordanian, dat publicității la Amman, arată că joi seara unitățile organizațiilor palestiniene de rezistență au lansat mai multe atacuri. În diverse regiuni ale țării, impotriva posturilor de poliție guvernamentale.

Un purtător de cuvînt al aceluiași minister a anunțat, de asemenea, că în noaptea de joi spre vineri fedaiinii au aruncat în aer un tronșon al conductei petroliere care alimentează cu țitei din Arabia Saudite rafinării din orașul iordanian Zerk, situat la 25 km nord-est de Amman.

Pe de altă parte, Comandamentul general al forțelor revoluției palestiniene (CGFRT) de la Beirut a dat publicității, vineri dimineața, un comunicat în care se arată că, în ultimele trei zile, au avut loc ciocniri între forțele armate iordaniane și unitățile de comando palestiniene, în diferite părți ale Iordaniei. Potrivit comunicatului, unitățile armatei iordaniane au folosit armament greu împotriva bazelor palestiniene. Unitățile de fedaini au ripostat cu hotărîre, provocînd „numeroase pierderi forțelor iordaniane”.

Din Amman se anunță că, în urma creșterii tensiunii în țară, Parlamentul iordanian a fost convocat într-o sesiune de urgență.

Tiparul — Întreprinderea poligrafică Hunedoara — Subunitatea Petroșani

(Urmare din pag. 1)